

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 287

гр. Русе, 15.10.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в закрито заседание на петнадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Силвия Павлова

като разгледа докладваното от Силвия Павлова Търговско дело № 20214500900257 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.129, ал.3 ГПК.

Делото е образувано по постъпила искова молба от Б. С. К. от гр.В. против С. ЮС. П. от гр.В.. Посочено е, че цената на иска е неопределена поради липса на нарочен баланс към м.май 2017г. и м.януари 2020г. на дружеството, като до установяване с експертиза размера на вредата предявява иска частично в размер на 30000лв. В исковата молба са изложени следните твърдения: Твърди се, че ищецът е учредител и след продаване на дялове на ответника- съдружник в дружество „Интертранс 21“ООД, на което ответника е управител. Ищецът бил изключен от дружеството на 3.05.2017г. с решение на ОС взето еднолично от ответника и възстановен като съдружник в дружеството на 23.01.2020г. с определение по т.д.№1129/2019г. на Първо отделение на ВКС. След като бил изключен дружеството било преобразувано в ЕООД, бил приет учредителен акт, не бил изготвен баланс към края на м.май 2017г., не било изпълнено задължението по чл.16А ТЗ. Били обявени в ТР ГФО на дружеството за 2016г, 2017, 2018 , 2019 години, според които предприятието към 31.12. на всяка има посочена балансова стойност. Твърди, че не е получил обезщетение за причинени вреди от намалена себестойност на активите относими към дяловете на съдружника, обезщетение за загребения бизнес на дружеството и за неполучени дивиденди. Цитира решение по т.7 от дневния ред на ОС на дружество „Интертранс 21“ООД от 3.05.2017г. Твърди, че П. като едноличен собственик на дружеството при поемането на дялове е

отговорен като управител и правопреемник на капитала за облигационното задължение, съответно за обезщетение за вреди ако то отпадне към кредитора К.. В посока на отговорността на ответника е и чл.70, ал.5 ТЗ, ако се приеме, че дружеството е едно недействително дружество. При изключването на К., след като не е уредило отношенията си с кредитора К., дружеството, управлявано еднолично от П. е станало свръхзадължияло по смисъла на чл.626 ТЗ, която свръхзадължиялост не е обявена от управителя П. и той отговаря към ищеца за вредите, причинени от забавата. Твърди, че на 1.05.2018г. ответникът П. учредил без съгласие на управляваното от него дружество друго конкурентно дружество-„Интертранс 2018“ЕООД, с управител М.Ж., която не е освободена като счетоводител на „Интертранс 21“ООД. Целта на ответника от изключване на ищеца чрез учредяване на конкурентно дружество, чрез прехвърляне на бизнеса на това конкурентно дружество, без съгласието на управляваното дружество е да се завладее бизнеса на „Интертранс 21“ООД и се намалят реалните стойности на дяловете на съдружниците. В качество на ЕСК и управител на „Интертранс 21“ЕООД и учредител на „Интертранс 2018“ООД, ответника осъществява спрямо първото дружество вредоносни действия в противоречие с декларацията за забрана на конкурентна дейност, чрез преотдаване на договори и освобождаване на персонала, което възпрепятствало реализирането на реални печалби на дружеството, от което последвали загуби на икономическата стойност на дяловете на ищеца. Ищецът не бил известен за учредяването и дейността на „Интертранс 2018“ООД. Налага се основателно предположение за нарушения на чл.29, чл.31, 36, ал.1 и 37 ЗЗК от страна на учреденото дружество „Интертранс 2018“ ООД и чл.2, ал.1 т.4 вр. чл.29, 31, 36, ал.1 и 37 ЗЗК от ответника, водещи до причинени вреди на ищеца от ответника. Основателни предположения има за нарушения от ответника на Закона за защита на търговската тайна. След като е отменено решението за изключването му на 23.01.2020г., имуществената съответственост на активите спрямо дяловете са многократно по-малки от имуществените последици-дължимото към момента на изключване на К. към 3.05.2017г. Следвало е към м.януари 2020г. да се направи нов междинен баланс, както и да се върнат дяловете му, което не е направено, което води до извод за безспорно дължимо обезщетение за вредите на г-н К.. Ведно с вредите от лишаване от дивидент в периода на изключването му. Иска

ответника С. ЮС. П. да бъде осъден да му заплати обезщетение за имуществени вреди представляващи намалената икономическа стойност на дружествения му дял в „Интертранс 21“ООД, явяваща се разлика на икономическата стойност на дружествения дял към момента на изключване и тази към момента на възстановяване на ищеца, които вреди са причинени от противоправното поведение на ответника, изразяващо се в незаконно изключване, извършване на конкурентна дейност с новоучредено дружество „Интертранс 2018“ЕООД, довело до изземване на бизнеса на „Интертранс 21“ООД, намаляване на икономическата стойност на дружествените дялове, неизвършване на действия по изготвяне на счетоводен баланс към края на месеца на прекратяване на членственото правоотношение на ищеца, определяне на дружествен дял на ищеца доброволното му плащане и нарочен счетоводен баланс към момента на възстановяването на съдружника към месец януари 2020г., при неотделно управление на дължимото на ищеца при изключването му като съдружник до възстановяването му, която вреда включва и неполучени дивиденди, а в условия на евентуалност при установяване в процеса на делото на свръхзадължнялост към периода на увредата и обезщетение за вреди на основание чл.627 ТЗ, ведно със законна лихва на основание чл.86 ЗЗД, считано от датата на исковата молба. В условие на евентуалност, ако съдът не присъди обезщетение по чл.45 ЗЗД, иска да присъди на ищеца обезщетение по чл.59 ЗЗД за неоснователно обогатяване на ответника от получени дивиденди с отпаднало основание и неправомерно получени ползи от завладения бизнес чрез конкурентното дружество, с което е намалил икономическата стойност на имуществото, съответно на дяловете на ищеца в дружество „Интертранс 21“ООД. Посочена е банкова сметка, съгласно чл.127, ал.4 ГПК-на адв. В.Г. Д., който е посочен и като съдебен адресат.

С разпореждане от 14.09.2021г. исковата молба е оставена без движение и на ищеца е даден едноседмичен срок, в който: Да изложи ясно и кратко обстоятелствата, на които основава всяка от претенциите; Да формулира ясен петитум; Да подпише исковата молба; Да внесе 4% държавна такса, съобразно уточненията. Разпореждането е връчено на посочения съдебен адресат на 4.10.2021г. На 11.10.2021г. е постъпил по делото документ, наименован изпълнение на разпореждане №385/14.09.21г., с който се уточнява, че: Претенцията по чл.45 ЗЗД вр. чл.86 ЗЗД се предявява за

деликт причинен от поведението на ответника в резултат на непозволено увреждане, като на Б.К. са нанесени преки материални вреди. Деликтът се изразява в несъставяне на баланс, завладяване на бизнеса чрез незаконно преобразуване на дружеството и учредяване на конкурентно дружество при действаща законова забрана и прехвърляне на активи, договори и търговски отношения на новоучреденото дружество и в пряка причинна връзка се причинява вреда представляваща намалената икономическа стойност на дружествения дял към момента на изключване на съдружника – ищеца и икономическата стойност на дружествения дял на ищеца към момента на възстановяване на съдружника ищец. Иска се съдът да осъди ответника С.П. да му заплати обезщетение за имуществени вреди, частично предявени в размер на 30000лв., ведно със законна лихва на основание чл.86 ЗЗД. Прилага 2 броя подписана искова молба и документ за внесена държавна такса-1200лв.

Съдът намира, че нередовностите на исковата молба не са отстранени, поради което тя следва да бъде върната, а производството по делото-прекратено. Това е така, тъй като на първо място, исковата молба не е подписана от ищеца, въпреки дадените от съда указания. Горното е явно от просто сравнение между положения под исковата молба подпис, този под допълнително представените два екземпляра от искова молба с „Изпълнение на разпореждане“, с подписа, положен от Б. С. К. върху представения към исковата молба протокол от заседание на ОСС в „Интертранс-21“ООД от 03.05.2017г., който е с нотариална заверка. За съда е несъмнено, че въпреки дадените указания, ищецът не е подписал исковата молба. Същата е подписана от друго лице, не е подписана и от пълномощник, тъй като адвокат В.Д. не е посочен в нея като такъв, а като съдебен адресат. На следващо място, отделно от това, въпреки дадените указания, исковата молба не е приведена в съответствие с изискванията на чл.127, ал.1, т.4 и 5 ГПК. От изложените хаотични обстоятелства не може да се изведе нито основанието, нито има яснота относно предявените претенции. Заявен е частичен иск за обезщетение по чл.45 ЗЗД за 30000лв., не е посочен общия размер на вземането, заявен е и евентуален иск за обезщетение по чл.59 ЗЗД за неоснователно обогатяване, без да са наведени твърдения относно обстоятелствата, на които исковите се основават. Това прави невъзможно произнасянето на съда на първо място по допустимостта на исковите, на

следващо-по наличието на легитимация на страните, както и да даде правна квалификация на същите. Ето защо, поради неотстраняване на нередовностите, исковата молба на Б. С. К. следва да бъде върната, а производството по делото-прекратено.

По тези съображения, на основание чл.129, ал.3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА подадената от Б. С. К., ЕГН*****, от гр.В., ул.И. №, против С. ЮС. П. от гр.В., ул***** искова молба вх. №5685/02.09.2021г., поради неотстраняване на нередовностите.

ПРЕКРАТЯВА производството по търговско дело №257/2021г. по описа на РОС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд –Велико Търново в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____